

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szent-ágotai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MÉGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepacz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponként 4-5 óra között található. Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Győssy István főszerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓ-HIVATAL

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETESI ÁR

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve. Egész évre 7 frt, fél évre 3 frt 50 kr., negyed évre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETESEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1-10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő. Nyílttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETESEK FELVETETNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. Budapestben, Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus, Dukes és Mezei, Goldberger A., Eekstein Bernát Béciben: Daube G. L. és társa Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik Oppelik, Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse Frankfurtban: Daube GbL. Rs társa hirdetés irodájában.

Az elveszett 25.000 марка.

Lapunk más helyén megemlékszünk az eseményről, melynek alkalmából e sorokat írjuk; ez esemény híre vasárnap közteltűnést keltett városunkban s minden körben megbeszélés tárgyát képezte.

Nem annyira a tény maga, nevezetesen hogy a magyar kereskedelmi bank itteni fiókjának 25,000 márkája, frankja, vagy újabb értesülés szerint 1000 font sterlingje eltulajdonított, vagy elveszett, mint inkább a tényt kísérő körülmények keltették fel a kíváncsi érdeklődést.

Szombaton, folyó hó 6-án, a kereskedelmi bank itteni fiókjának egy hivatalnokja ugyanis Bukarestbe utazott s kézi podgyász gyanánt több csomagot vitt magával s ezek egyike, mely körülbelül 12 ezer frt. értékű aranyat tartalmazott, elveszett.

Az arany pénz szállításának ezen módja mindenesetre feltűnő s a laikus, ki ez incidens alkalmából arról értesült, hogy a kereskedelmi bank az aranyat illetően inportját hosszú idő óta üzletszerűen végzi s állítólag már sok milliót küldött át a határon, csodálkozva kérde: miért nem intézi el ez ügyeket posta útján s önkéntelenül kutatja, mily transactiók lehetnek azok, melyeket ily úton lehet csak végrehajtani?

Mondják, hogy az üzlet, melyet a bank ez úton csinált, igen nagy dimenziókat öltött; megengedjük s nem is fessegetjük tovább annak természetét, de nem hallgathatjuk el, hogy a mi nézetünk szerint semmiesetre sem nagy koncepciója. Azt értjük, ha Nikulicza úr, vagy Sasfi, vagy egyéb piaci pénzváltó csinál ily geschefteket, de semmiesetre sem tartjuk egy nagy bank üzletkörébe illőnek, ahhoz méltónak.

S e tény figyelmünket akaratlanul is egy más kérdésre tereli; — kérjük, melyek ama a kereskedelmi bank méltóságához illő alkotások, melyekre, mint fiókja itteni működésének büszke eredményeire utalhat? Hol késnek az éji homályban azok a közgazdasátlag fontos

kezdemenyezések és vállalatok, melyeket a budapesti intézet itteni megtelepedése óta inaugurált? Mennyiben mozdította elő oly fontos iparügyünket avagy kereskedelmünket?

Talán nincs itt tere, hogy felhalmozott tőkéit nálunk, ily közgazdasátlag fontos vállalatokba fektethesse?

Am készségesen szolgálunk jó tanácscsal s utalunk néhány ily kérdésre!

Lám ott vannak nagy erdőségeink, melyek exploitációja nagy és biztos nyereséget ígér, ott vannak ásványvizeink s természeti csodát képező fürdőhelyeink, melyek tökehiány miatt tespednek, melyeknek helyes kezelésénél nem csak a vállalkozó pénzintézet nyerhetne milliókat, de egyuttal nagy vidékek megvagyonosodása is biztosíthatatnék. Ott van a kisiparosok által létesítendő iparszövetkezeti vállalat, melynek megvalósulását csak a tökehiány akadályozza s melynek létesülése volna hivatva iparunkat eddigi tespedéséből kiragadni.

Itt van végül Brassónak óriási módon növekedő idegenforgalma, melynek tovább fejlesztése városunknak s polgárainak milliókat jövedelmezne és szintén csak tökebefektetést igényelne.

Mindezek oly kezdemenyezések a töke számára, melyek nemcsak hogy dús és biztos jövedelmet biztosítanak, de melyeknek nemzetgazdasági jelentőségük is van; nézetünk szerint pedig egy országos bank nem kufár, ki kofák román bánjait váltja s pár garasos váltót leszámítol, de kulturintézet a szó legmagasztosabb értelmében, melynek rendeltetése: pénzt gondosan ugyan s haszonnal, de a közjólétet előmozdító célokra fordítani s forgatni.

Ha egy nagy pénzintézet e hivatását nem képes felfogni, akkor nincs szükségünk itteni fiókjára s legfeljebb sajnálkozásra van okunk hogy ily intézetünk itten megtelepedtek, mert saját intézeteink fejlődését bénítják concurrentiájukkal s azok felvirágozását lehetetlenné téve, hátráltatjuk azt, hogy ezek támogathassák iparunkat, kereskedelmünket, közügyein-

ket úgy, mint tettek a múltban s tennék bizonyára még fokozottabb mérvben a jövőben, ha az importált idegen tőke, mely úgy látszik csak önző célokat szolgál, zaklató concurrentiájával nem gátolná ebbeli fontos nemzetgazdasági működésükben.

A mit a fentebbiekben ez incidens alkalmából elmondottunk, rég nyomja lelkünket s azt hisszük, kötelességet teljesítünk a közügy iránt, midőn elmondjuk; sőt egyenesen bűnös mulasztásnak tartanók, még tovább hallgatni. Ha lapunknak van hivatása, úgy kötelessége a közvéleményt ily kérdésekben kifejezésre juttatni s e kötelességünk teljesítésétől semmiféle tekintetek sem fognak bennünket visszaretteníteni. Kijelentjük, hogy a budapesti pénzintézetek itteni úgynevezett fiókjainak, üzletvezetőségeinek s agenturáinak üzleteit kiváló figyelmünkkel fogjuk kitüntetni s reméljük, alkalmat nyujtanak majd meggyőződünk, hogy az eddigiek alapján felőlük táplált véleményünk túlszigorú. Óhajtuk hinni, hogy ez intézetek nem csupán azért állítottak fel, hogy a decentralisatio által a felügyelet megnehezíttessék s a közfigyelem, mely egy nagy pénzintézet központi működését kíséri, egynemely üzletekről eltereltesse, hanem alkalmat nyujtanak majd nekünk annak constataálására is, hogy vannak közöttük hivatásuk magaslatán állók is, melyek megértették, mik egy ily nagy intézet méltó feladatai, mily kötelességeik vannak, nemcsak részvényeseikkel, de az országgal, a néppel, a vidékkel szemben is, a melynek pénzéből élnek. Ha egy pénzintézet elveszi a koldus garasát, csunyább üzletet csinál a szatócsnál, ki a garasért legalább pálinkát ad; egy hivatását átértett nagy tökebirtokos új keresetforrások feltárása által előbb gazdaggá teszi a koldust s akkor az százszor annyit adhat neki vissza és még áldani fogja működését.

Hogy az elmondottak nem kizárólag a kereskedelmi banknak szólnak, azt talán nem is kellene constatalnunk, de hát nem is árt hat, ha ily kétséget kizáró módon kifejezzük; szólnak annak, a ki találva érzi magát.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Zágoni Mikes Kelemen emlékezete.

(Elmondott a Zágonban 1890. aug. 17-én tartott ünnepélyen.)

(Folytatás.)

Nem; midőn a nagy fejedelmet csapás csapás után érte s híveitől megcsalatra, szövetségeseitől cserbenhagyatva, vezetve a remény — de nem kísérve a szerencse által, országról országra jár, a jog és szabadság számára védelmet esdeni: ott van Mikes is, azon kevesek közt, kiknek szívében a hűség él, a kedves otthon édes kényelmeivel sem cserélő szent erény.

Négy — most a felsegélés reményével biztató, majd a végső elhagyatás gondolatával aggasztó — esztendő telt el a hontalan fejedellel Mikes Franciaországban, átélvén annak minden vágyát és reményét, izgalmát és aggodalmát; e négy év alatt — mondhatjuk — fegyverkezett fel az élet harcára. Itt sajátította el azt a magasabb műveltséget, mely később az élet küzdelmein felül emelé őt és azt a képességet, mely által a későbbi nehéz idők alatt egyfelől megóvhatta magát az unalom kísértéseitől, másfelől hazájának, nemzetének ügyét a távolban is oly jelentékenyen szolgálhatta.

Mikor a fejedelem kilátásai nyugaton teljesen elenyésztek, keleten kezd új remény derengeni. Az osztrák császár ellen hadat viselő török, ígérekkel hívja meg, hogy Erdély elfoglalásában támogatni fogja őt. Így vivé Mikest is hűsége Törökországba, hol a jobb sorsra méltó fejedelem oly sok időn át volt arra lealacsonyítva, hogy pusztá játékszer, önkényesen kezelt vak eszköz legyen. Az éles ítéletű Mikes hamar belátta a megalázó helyzetet. Ezért mondja keserű méltatlankodással: „belőlünk ijesztőt akarnak csinálni”, midőn a szultán kedvezőbb békefeltételek kicsikarására tüntetésképp használta fel a befogadott bujdosókat. Itt mutatta ki Mikes, bálványozott ura iránti hűségét, midőn az a körülményekkel kibékült régi híveitől elfeledve, hazátlanul idegen ország kegyelmére szorult és e helyzetében is viselnie kellett azt a nyomasztó tudatot, hogy a vendéglátás — mely különben számára elég kényelmet biztosított — nem az őszinte szíveslátásnak, nem törekvései feltétlen méltánylásának, hanem az ő ott tartózkodásából hasznot remélő önzésnek kifolyása volt.

De minél tisztábban látja Mikes a porta önzését, annál önzetlenebbül szolgálja urát. — Mintegy két évi hányattatás után a bujdosók állandó tartózkodási helye Rodostó lón, hol ő vezette a fejedelem háztartását, elkísérte kirándulásában, vele volt szün-

telen, vele remélt, vele aggodott, vele együtt érezte a sok csalódás keserű fájdalmát, megtanult lemondani, de kétségbe nem esni. Mint a hold kíséri a földet, melytől a nap nagyobb vonzóereje sem szakíthatja el, ép úgy Mikest is a törhetlen hűség elválaszthatatlanul fűzte a hontalan fejedelemhez, jóllehet az osztrák ház iránti hűtlenségét soha sem ismerte el és bár hazája kormányzásával — annak békéje meglévin — szelid, epedő lelke kibékült.

Avagy nem bizonyítja-e békülékeny lelkének e helyzetben való megnyugvását, bujdosásának ilykép megjelölt oka: „én nekem soha semmi egyéb okom nem volt hazámat elhagyni, hanem hogy igen szerettem az öreg fejedelmet”; és még inkább ama nyilatkozata, mely némileg elítélő bírálatot tart az egész Rákóczy-mozgálmól fölött, mintegy zugulódván éltöknek elpazarlásáért: „Csak a sok vándorlásban töltjük azt a drága időnket, a melyet most a héjában való ságra tékozolunk el. Az eltöltött idő pedig soha vissza nem jó, csak haszontalan és izetlen s hajtasokat hagy maga után, a melyet minden nap kóstolunk és próbálunk, mint szomorú példát, de mégis szerencsések volnánk, hogy ha másoknak például lehetnének; de nem leszünk. Mert hány ezer ember veszett és vész minden nap a tengeren? A felől elegenden mennek a tengerre. Hát mi nekünk nem volt-e példa előtt-

Külföld.

A lapok találgatása, vajjon a német császár látogatása Oroszországot és Németországot közelebb hozta-e egymáshoz, illetőleg — mit még inkább szeretnének — meglazította-e a szövetséges három nagyhatalom közötti kapcsolatot, rövid időre valószínűleg el fog nemulni. A német császár f. hó 5-én Gravensteinben mondott felköszöntője oly melegen s oly határozottsággal hangsúlyozza azt a benső barátságot, mely felséges urunkhoz fűzi s azt a hatalmas bajnoki szövetséget, mely Németország és Ausztria-Magyarország hadait összeköti s melynek fényes tanúsága büszke hadihajóink megjelenése a német tengeri gyakorlatokon, hogy e fejedelmi szavak kizárnak minden commentárt. A kinek mégis szüksége van valami egyéb bizonyosságra, hogy a politikai helyzet semmiben sem változott, az fordítsa szemeit Rovno felé. Noha monarchiánk saját, Galiciában tervezett hadi gyakorlatairól lemondott s ezzel is békés szándékainak fényes tanujelét adta s a német császár is főleg azért fáradott Narvába, hogy az orosz kormányt kihívó politikájától eltérítse, nyomban a narvai katonai komédia után megkezdődnek a komoly hadigyakorlatok közvetlenül a mi határunkon oly óriási tömegekkel a milyenekkel Oroszországban soha sem tartottak manővert. Mintha csak mutogatni akarnák Oroszország nagy erejét, az egész oly hetykeséggel foly, mintha csak töltött revolverrel hadonáznának orrunk előtt. Mi mégis hideg vérrel nézzük az egész muszka tüntetést s nézhetjük annál is inkább, minthogy senki előtt sem titok, hogy Oroszország még sokáig nem lesz abban a helyzetben, hogy netalán harezias szándékait megvalósítsa.

Hogy különben Oroszország minden tüntető fegyverkezése és hánya-vetisége sem képes megzavarni a dolgok természetes menetét s a politikailag érett népek józan magatartását, arról fényesen tanuskodik a f. hó 7-én lefolyt bolgár választások eredménye. Az orosz kormány minden áskálódása sem akadályozhatta meg azt, hogy a galádul megtámadott és rágalmozott bolgár kormány fényes diadalt arasson. Míg az utolsó sobranjében az oppositiónak vagy 90 képviselője foglalt helyet, a mostani választásnál az ellenzék különböző töredékei mindössze 35 mandátumot nyertek. A választás eredményét egész Bulgáriában a legnagyobb lelkesedéssel fogadták.

Belföld.

Általános hiteltre talál a hír, hogy Orczy Béla báró, ő felsége személye körüli miniszter megváltik tárcájától. Ebbeli szándékát már franciaországi útja előtt bejelentette s most, hogy visszatért, határozottan ragaszkodik hozzá. Orczy báró már a Szapáry-cabinet megalakításakor kérte politikai barátait, hagyják őt ki a combinatióból, Szapáry gróf azonban súlyt fektetett arra, hogy a régi cabinet lehetőleg együtt maradjon. Most, hogy az új cabinet beleléte magát a viszonyokba és ez a személyváltozás a politikai constelláción mit sem változtat többé, visszavonulásának semmi sem áll útjában. Az activ politikának mi köze sincs visszavonulásához, kizárólag egészségi és magántekintetek okozzák. Utódjául Szögyény-Marich Lászlót, a külügyminiszterium első osztályfőnökét szemelték ki, kit ugyan Kálnoky gróf, nehezen fog nélkülözni, de a választás na-

gyon szerencsésnek mondható, mert Szögyény új állásában is érvényesítheti Magyarország fontosabb érdekeit s multja és egyéni tulajdonságai kiválóan képesítik ezen fölötté nehéz és kényes állás betöltésére.

*

Az elkeresztelések révén a kormány és a cath. clérus között beállott differenciák békés megoldás felé közelednek. Csáky Albin gr. közoktatási miniszter a mult napokban meglátogatta Simor bíborost s négy órai tanácskozás után teljes megelégedéssel távozott. A kormány egyértelműleg az igazságügyminiszter álláspontjára helyezkedett, noha távol van tőle, hogy a kulturharczot felidézni óhajtáná. Legközelebb püspöki conferentia lesz a primás elnöke alatt s nem kételkedünk, hogy a magyar főpapság, most sem válik hűtlenné hagyományos hazafiságához.

*

Az Emke f. hó 7-én a hazafias érzelmű Déván tartotta meg rendes közgyűlését. E közgyűlés is fényes tanuságtétel a mellett, hogy a nemzeti szellem öntudatra ébredésében nemzeti létünk egyik biztosítéka foglaltatik. Azt a hitet, hogy ebben az országban a magyarnak, mint államalkotó és fentartó nemzetnek, kell a maga egyetemes akaratát kifejezésre juttatni, az Emke érlelte meggyőződés. Szerencsés és tapintatos kézzel kezdett feladatához, terjesztette az eszmét s gyűjtötte az erőket. Lelkes táborot teremtett, mely az immár nem jelentéktelen anyagi eszközökre támaszkodva, czéltudatosan törekszik visszahozni azt, a mi magyar volt, de szerencsétlen viszonyok befolyása alatt megszűnt magyarnak maradni.

*

A magyar törvényhozás legközelebbi munkája a közigazgatás reformját illető törvényjavaslatok elintézése lesz. Még nem is ismerjük a kormány által előterjesztendő javaslatokat s a szélsőbal már is kiadta a hivatalos jelszót, hogy a szabadelvű párt ez újabb jogfosztó merényletével szemben országos és egységes actiót kell indítani s felnyitni a nemzet szeméit, hogy ime végső mentsvárát, az alkotmányos szabadság utolsó bástyáit, a megyéket is készül az átkos közösgyes kormány és pártja földig lerombolni. A szélsőbal egyedül a tömörüléstől várja ügye diadalmát, ám de Ugron Gábor és Polónyi, meg Herman Ottó s Ugron Ákos és Pázmándy oly alaposan elintézték ezt a tömörülést, hogy szinte gyönyörűség nézni. A „Pesti Hírlap“ szept. 7-iki számában különben azt olvassuk, hogy a szélsőbaliak párt-clubbjának első dolga lesz Ugron Gábor kirekesztése.

*

A hazánk északnyugati szomszédságában pusztító árvíz immár bennünket is romlással fenyeget. Pozsonyban a pinczék már el vannak árasztva s Dévény-Ujfaluból egyik vész hír a másik után érkezik. Budapesten is veszedelmesen emelkedik a víztükör; tegnap 4 m. 65 cm.-en állott. Addig míg a Dunába ömlő csatornák zsilepeit el nem éri, nincs baj, de azután a szivattyúkhoz kell nyúlni.

A közigazgatási bizottság szeptember havi üléséből.

A főispán urnak, valamint az alispánnak a romániai határbejárásnál való elfoglaltsága miatt a gyűlés szeptember hó 8-ka helyett, Maurer Mihály

főispán és kir. kamarás elnöke mellett f. hó 10-én tartott meg.

Az alispán úr beterjesztett havi jelentéséből kiemeljük, hogy augusztus hó folyamán sem közrend, sem életbiztonság elleni kihágás nem fordult elő. A vagyonbiztonság 4 esetben veszélyeztetett és pedig két esetben lólopás, egy esetben ruhaneműek, egy esetben 60 frtnyi készpénzösszeg eltulajdonítása által. A legelőről ellopott 3 ló, 255 frt értéket képvisel. Egy esetben a tettesek kinyomoztattak, (Orbán Sámuel és Buna Sámuel pürekereci lakosok), miután azonban a lopott jószággal Romániába menekültek, nem voltak eddig kézre keríthetők.

Tüzeset kettő fordult elő; Feketehalomban Foith György 269 frt értékű istállója a padlásan elhelyezett takarmánnyal együtt égett oda, a Szénbérczen pedig Köpe István hosszufalusi lakos 70 frt értéket képviselő szénája égett oda. A tűz keletkezésének oka egy esetben sem volt kideríthető.

A főjegyző által előadott ügyek közül megemlíttük, miszerint az alispán által, a Budapesten székelő kőolajfinomító gyár részvénytársaság részére a Tömös csatornából való vízkivétel czéljából az 1885. évi LX. t. cz.-hez kiadott általános rendelet 25 §-a alapján vízkivezeték kiépítésére adott ideiglenes engedély, az ezen határozat ellen a m. kir. államvasutak üzletvezetősége által beadott felebbezés tekintén kívül hagyásával, helybenhagyatott, — fentartván a felebbező vasutak üzletvezetőségének ama joga, hogy netalán más ez iránti igényeit a rendes vízmunkálat-engedélyezési eljárás alkalmával érvényesíthesse.

Ugyancsak a főjegyző előterjesztése folytán megalakított a vármegyei ipartanács és pedig a helybeli kereskedelmi és iparkamara részéről kiküldettek rendes tagokul Eitel Gusztáv szappanos és Königes János malomtulajdonos, póttagokul Lang Henrik posztógyáros és Korodi Mihály eszmadiamester; a közigazgatási bizottság részéről titkos szavazás útján rendes tagokul választottak: Fabriczius Károly kereskedő és Scherg György mészáros; póttagokul pedig Kammner Ede kereskedő és Scherg Vilmos posztógyáros.

A vármegye közgazdasági előadója, gróf Schweinitz Gyulának azon előterjesztése, hogy a megyei utakon ültetett gyümölcsfák fentartása és czélszerűbb ápolására nagyobb gond fordíttassék, a hiányok pótlatassanak s a megmaradt fák kellő szilárd védkerítéssel láttassanak el, az alispánnak saját hatáskörében fogantatosítandó eljárás végett kiadott.

A vármegye főorvosának jelentése, melyből kitűnik, hogy a közegészségi állapot a lefolyt hóban, minden tekintetben kielégítő volt, megjegyzés nélkül tudomásul vétetett.

Végül megemlíttük, hogy egy előterjesztett felebbezés kapcsán Brassó város tanácsa utasított, hogy a peczegődrök tisztítására vonatkozó szabályrendelet már régebben elrendelt és folyamatban is lévő módosítását mihamarább eszközölje.

Román lapszemle.

Tudvalévő dolog, hogy a brassói „Gazeta“ és a „Magyar Állam“ című ultramontán lap nem élnek jó barátságban. Sokszor elkeseregte a „Gazeta“,

tünk? Volt; de tanultunk-e rajta? De mi lehet ennek az oka? Nem egyéb, hanem a nyughatatlanság és a nagyravágyás. Felinek sincs eszében az ország java, de mindenik teli torokkal kiáltja a szabadságot. A bizonyost a bizonytalanért semminek tartja és a nagy nyughatatlan, nagyra vágyódó elme arra ingerli, hogy jobban volna ott, a hol nincsen. És így soha a jelenvaló bizonyos sorsával, a melyben az Isten tette, meg nem elégszik, hanem a bizonytalanra vágy és a jelenvalóval nem élni tud, hanem visszaélni. Nem kellene soha egy jó hazafinak zürzavart csinálni, se kívánni semmiféle szín alatt. Az Isten adja a fejedelmet, mind a jót, mind a rosszat.

A gyöngéd érzésű, nemes lelkű férfinak ilyen nyilatkozatai míg egyfelől híven tükrözik vissza az ő igénytelenségét, a mennyiben nem kíván nagy eszmék zászlóvivőjének, a szabadság martyrjának feltűnni, addig másfelől annál nyilvánvalóbbá teszik, hogy őt a fejedelem szomorú sorsának megosztásában az önzetlen hűség vezette csupán; az önzetlen hűség, mely az alázatosság s egyszersmind az önérzet e kifejezését adja tollára: „Az én hivatalom az, hogy szolgáljam (az uramat) híven és hagyjam az Istenre a többi. Egy erdélyi nemes emberről nem lehet nagyobb gyalázatot mondani, mint azt, hogy az adomért szolgál.“ — Ezel az önzetlen hűséggel sirjáig kísért a nagy fejedelmi, sőt nemcsak a hűség kötelességeit, még

a halál sem volt képes szétszaggatni. Nem; midőn a bujdosásnak sötét éjjelét a fejedelem halála a gyász sötét fellegeivel még irtózatossabbá tevő híveire nézve, midőn Mikes mély fájdalomában ekképen tört ki: „A mitől tartottunk, abban már benne vagyunk. Az Isten árvására teve bennünket és kivevé ma közülünk a mi édes úrunkat, atyánkat. . . Hullassuk bőséggel a mi könnyeinket, mert a keserűségnek a valósága reánk szállott. . . Ki sem lehet mondani, mi csoda nagy sirás és keserűség vagyon itt mi közöttünk“ — akkor is urának emlékéből merít erőt, hogy másoknak vigasztalója legyen és hűségét, mint egy elidegeníthetetlen szent hagyományt, átvigye a nagy fejedelem fiára is, a ki pedig hideg bizalmatlansága miatt nem nyerhette meg teljesen vonzalmát. Az atya emlékeért, a fiú iránti hűségben fájó megadással viselt el gyanúsítást, rágalmozást, méltatlanságot, mint a ki „nem az adomért szolgál, hanem becsületért“ s ha egy kis hálátlansággal fizetnek is, azt nem tekinti.

Valóban, Mikes életét csakis az önfeláldozás, a megtanoríthatatlan hűség áldozatául tekinthetjük.

A történelem tanubizonyossága szerint azok közül, kik mint hazájoknak ellenségei a hontalanság és száműzetés nehéz sorsával sújtattak, legtöbbben lángoló szerették hazájukat s ha ennek szolgálatától elzárának, nem öntudatos rosszindulatuknak, hanem az üdvösnek volt eszközökhöz való szilárd ragaszkodásnak és erős önérzetüknek tulajdonítható. Kell-e mondani, hogy Mikes sem a hazája iránti ellenséges hajlam sodorta a száműzetés hontalanságába. Sőt a míg sokaknak igaz honszerelme mellé a méltatlanság és a balsors sújtólása az elvakult szenvedély és személyes bosszu árnyékát vonja, addig az ő szívében — bár egyetlen bűne a hűség szent erénye volt — a honszeretet fényét a hazájából való méltatlan kirekesztés sem volt képes csak egy pillanatra is elhomályosítani. Szerette hazáját mélyen, igazán; bár ő maga írja, hogy a fejedelemhez vak szeretet fűzte, e ragaszkodó hűségben mégis igen nagy része volt annak a meggyőződésnek, hogy a fejedelem ügye egyszersmind a haza szabadságának és jólétének is ügye.

S első sorban is miben nyilvánulhatott volna inkább a bujdosónak hazája iránti hő szerelme, mint a honvágy amaz égető szomjában, mely Mikes lelkét folyton epeszté. De ezt a nemes vágyat erős lélekkel tartotta egyensúlyban a fejedelem iránti hűséggel. Innen volt, hogy ez édes vágyának kielégítésére a maga személyét illetőleg nem is gondolt. Hiszen vágyának valóulása reá nézve csak úgy lett volna zavartalan édes, ha a fejedelem iránti ragaszkodó hűsége sem szenvedett volna csorbát az elszakadás által,

(Folytatása következik.)

hogy a gör.-kath. román főpapok a „Gaz.” helyett a „Magyar Állam”-ot olvassák, tehát magyar lapot s hogy román lap náluk ismeretlen. Ez egyszer azonban a „Gaz.” és a „M. Á.” összetalálkoztak képzeltek közös ellenfelük, Moldován Gergely kolozsvári egyetemi tanár ellen. Egyiknek sem tetszik az, hogy Moldován Gergely a „Budapesti Szemlé”-ben kimutatta azt, hogy minő hatása volt a románokra a reformációnak. A történeti tényt megczáfolni nem bírják s így személyeskedéssel akarják elűzni a dolgot.

A „Gazeta” is figyelemmel kísérte és megvezérezte a brassói szász néppárt közelebbi gyűlését. „Figyelemmel kísértük — így ír — az ezen gyűlésben tartott beszédeket, mert sokat írtak és beszéltek közelebb a szászok jövőbeli politikai maguktartásáról és vártuk, hogy ez a gyűlés meg fogja világosítani a helyzetet. A szónokok beszédeit röviden ismerteti s Zay beszámolójáról ezeket írja: „Zay kijelentette, hogy az új kormány nem egyéb mint a Tisza-kormány örököse és valameddig nem áll elő konkrét javaslatokkal, ő, t. i. Zay eddigi ellenzéki állását el nem hagyandja.” Az összes beszédekről így nyilatkozik: „Egy szóval azt igyekeztek a szónokok bebizonyítani, hogy a szász nép politikai magatartásában semmi sem változott; de mindannyioknak el kellett ismerniök, hogy egy dolog megváltozott, t. i. a program. A szebeni új szász program szerint a szász képviselők többé nem beszélhetnek a nemzeti párt, hanem csakis a választókerület nevében. Ezen program szerint Bauszner Guidónak épen annyi igaza van, mint Filtsch Józsefnek. Ime hol a baj!

A „Gazeta” Bécsből biztos kezekből nagyon fontos levelet kapott, melyben tudósítják, hogy a debreczeni hadi gyakorlatokra Vlădescu román hadügyminiszter is meg fog jelenni. Ez azonban nem azt jelenti, mintha a magyarok három millió román fölött diadalmat arattak volna. Fegyverszövetség előjele lehet ez Ausztria és Románia között abban az esetben, ha Oroszország Románián át Bulgáriába akarna nyomulni. Ausztria és Románia között a politikai viszonyok barátságosak, de nem lehetnek bensősök, valameddig a román lapírók rémítő jajai a magyar börtönökből egészen a román trónig hatolnak, valameddig három millió román fájdalomkiáltása hét millió román szívet rendíti meg a szabad Romániában.

Mi azt hisszük, hogy odaát vajmi keveset törődnek a „magyar börtönök fenekéről felhangzó jajkiáltásokkal” (?) a mint hogy több ízben elég érthetően megmondották a magyarországi románoknak, hogy valamint ők nem tűrnek semmiféle beavatkozást, úgy a Kárpáton túli testvérek ügyeibe sem eleget gyednek.

Czenkalji.

NAPI HIREK.

A királyváró Debreczen. A Debreczen környékén megtartandó nagy hadgyakorlatokon a király ő Felsége is jelen lesz, mi végből Debreczen városa már szept. 8-án fel volt díszítve s a fogadtatás programja is végleg megállapított. A hódoló küldöttségek körülbelül 420 előkelő állású egyénből fognak állani; lesznek közöttük főispánok, nagy- és középbirtokosok, püspökök, lelkészek, ügyvédek, orvosok, tisztviselők. A népünnepély számára rendelt sátrak egyikében vadászkiállítás rendeznek, mely felüti a debreczeni erdőben lőhető összes vadakat, továbbá a régebbi és újabb rendszerű vadászfegyverek szép gyűjteményét. Tegnap megérkezett az a remek új phaeton is, melyen ő Felsége körutat tesz a városban. Az úri és polgári bandériumok naponta próbát tartanak. Ő Felsége szállása előtt a bandérium tagjai fognak díszőrséget állani. A királylátogatás emlékére arany, ezüst és bronz érmekeket veretnek; egy arany érmet ő Felségének fognak átnyújtani.

Megyebál. Kis-Küküllő vármegye új székházának felszentelése alkalmából Dicső-Szentmártonban f. hó 27-én zártkörű vármegyebál tartanak. Személyjegy 2 frt, családjegy 5 frt, karzatjegy személyenként 3 frt. A bál este 9 órakor kezdődik.

Hangverseny. Kiváló műveléssel kecsegtető hangversenyre kell t. olvasóink figyelmét felhívunk. A városunk magánkörei előtt kiváló zongoraművész hírében álló Heszhaimeer Leontina úrhölgy fog városi zenekarunk ujonnan szerződött gordonkaművészeivel Popper F. úrral a nyilvánosság elé lépni. Popovici N. és Lassel R. tanár urak szívesek voltak közreműködésüket megígérni. A közelebbi értesítést nem mulasztandjuk el.

Hangverseny. Hely szűke miatt csak pár szóval reflectálhatunk azon hangversenyre, melyet múlt hétfőn Hunger Ottó s Wiemann Róbert urak, a lipcei

zenede végzett növendékei a Nro. 1. termében adtak. Hunger kellemes hangzású, bár nem nagy terjedelmű hanggal bír, mely különösen Brückler Trompeterlied cz. szerzeményében érvényesült legjobban; Wiemann pedig izléssel zongorázó zenésznek bizonyult, kinek a még folytatandó tanulmányok után lehet művészi jövője is. Ugyanazon este közreműködött még városunk szülötte Konopaszek L. kisasszony, ugyancsak a lipcei zenede végzett növendéke, ki rokonszenves, elég erős hangjával, csinos előadásával épűgy, mint az előbb említett két művésznövendék, a közepes számú közönség részéről megérdemelt tapsokat aratott.

Iskolai értesítés. A helybeli polgári kereskedelmi testület alsófokú szakiskolája hétfőn, f. hó 15-én nyílik meg. A beiratások Verzár Lukács úrnál Kolostor-utca 19. sz. alatt bármikor eszközölhetők. Brassó, 1890. szeptember 9.

Az igazgatóság.

Rendőri hír. Lopás. Tegnap délelőtt Felekan Joan tótfalusi lakos, ki hétfőn este Romániából érkezett Brassóba, Breitmeyer helybeli aranyművesnél több, minden kétséget kizárólag lopásból származó tárgyat és p. egy gyémántokkal kirakott diadémet, egy gyémántos női mellűt, arany nyakláncot, karpereczeket, ezüst kanalakat stb. akart eladni. Az illető azt állítja, hogy ezen tárgyakat Calaras román városban a zálogházban vette volna. A vizsgálat megindított.

25.000 frcos lopás. A pesti kereskedelmi bank brassói ügynöksége — írja tudósítónk — a helyben beváltani szokott idegen pénznemeket, főleg midőn sok pénz gyűl össze, egy hivatalnok s egy szolga által beküldi Romániába, hol azokat osztrák pénzre váltják. E hó 6-án Sebők kebli hivatalnok s egy bolti szolga nagyobb összeggel beutazott Bukarestbe. A különféle pénznemek zacskókba voltak köve s egy nagyobb bőrtáskába elhelyezve. Sebők, Predealon azt vette észre, hogy a bőrtáska telt alakjából vesztett s hogy a táska eredeti helyzete is megváltozott. Rögtön utána nézett s meggyőződött, hogy egy zacskó, melyben 1000 arany sterling (k. b. 12000 frt) volt elhelyezve, hiányzik. Sebők ily értelmű sürgönyére az ügynökség itteni vezetője Adler L. Jakab a szükséges intézkedések megtétele végett haladéktalanul Romániába utazott és a sinai hatóság-nál följelentette az esetet.

Negru bankszolga gyanuja mindjárt a berakásnál segédkező román vasúti szolgára irányult. A román rendőrség mindkettőt elfogatta s a vállalatnál a predealai vasúti szolga beismerte, hogy a pénzt ő tulajdonította el s a pályaudvar mellett a víz partján elásta. A zacskó — mely a víz hatása folytán már bomlásnak indult — csakugyan előkerült s tartalmából mindössze 7 darab hiányzott.

Brassó és Bosnia. A múlt napokban városunkban időzött Kristensen úr, a dán turistikai egyesület igazgatója s külföldi utazásainak rendezője. — Az egyesület jövő évre Konstantinápolyba tervez egy oly kirándulást, mint a minőt e nyáron tett a szepesi Kárpátokba s Budapestre.

Városunk egy budapesti előkelő barátja figyelemztette Kristensen urat Brassónak s vidékének szépségeire s ajánlotta, válasza ezt pár napi pihenőül s kirándulási központul társasága számára. Ennek előkészítése volt a nevezett úr itteni tartózkodásának célja. Lemondott szándéka megvalósításáról, bár itteni ciceronéja mindent elkövetett, hogy elhatározását megmátsa. Miért mondott le, elmondjuk röviden, hiven lefordítva saját szavait.

„Ismerem Európa majdnem minden városát, Brassónál szebb fekvésűt, természetadta kincsekben gazdagabbat kívált turistikai szempontból, nem látam; de nem láttam Európában ekkora nagy várost, melynek hoteljei siralmasabb állapotban volnának. E nyáron beutaztam Bosniát és mondhatom, hogy minden városában, melyben megfordultam, tisztességesebbek a vendéglők, mint Brassóban. Nagyon sajnálom, hogy nem vezethetem körül e gyönyörű vidéken társaimat, de Brassóban, fájdalom nincs hotel, melyben elmerhetném őket szállásolni.” — A dolog nem újság, nem is érdekes, de igaz!

Közgazdaság.

Hirdetmény

a filoxerás szőlőknek a gyérítő eljárás útján való fens tartásához szükséges szénkéreg, fecskendő készülékek és szénkéreg tartályok mily módon való beszerezésére vonatkozólag.

(Folytatás.)

IV. Megrendelési határidők.

Tudvalevő dolog az, a mire az érdekeltek az említett kezelési utasításban is figyelmeztetve vannak a mire e helyt újból felhívatik figyelmük, hogy a-

szénkéreggel való gyérítő eljárást az évnek három szakában lehet sikerrel keresztülvinni; és pedig:

a) a tavaszi gyérítést — a föld fagyának felengedése után — a szőlő nedvkeringésének megindulása előtt; tehát márczius hó folytán, az időjárási viszonyok szerint körülbelül április közepéig;

b) olyan időjárási viszonyok közt, melyek esetleg a tavaszi gyérítés keresztülvitelét akadályozzák; vagy olyan nyirkos és kötött agyagtalajokban, melyek őszkor és tavaszkor és nem bírnak eléggé kiszikkadni; a nyári gyérítést a szőlő elvirágzása után — június hó második felében és július hóban lehet sikerrel keresztülvinni; végül

c) a harmadik gyérítési időszak az ősz, vagyis a szüret utáni idő, mielőtt a fagyok beállanak, tehát október és november hónapok.

Azoknak, a kik állami, vagy bizományi raktárból szénkéneget kívánnak nyerni, vonatkozó megrendeléseiket — hogy azok azok figyelembe vehetők legyenek — legalább két hónappal azon gyérítési időszak beállta előtt, a mely időszakban az eljárást keresztülvinni ohajtják, az illető raktárkezelőséghez kell juttatniok; és pedig

a) a ki a tavaszi, tehát márcziusi gyérítésre kíván szénkéneget nyerni: legkésőbb január hó 1-ig;

b) a ki a nyári, tehát júniusi gyérítésre kívánja a szénkéneget: legkésőbb április 1-ig; és

c) a ki őszkor akar gyéríteni: legkésőbb augusztus 1-ig (az idénre kivételesen szeptember hó 10-ig) az illető raktárkezelőséghez kell hogy juttassa vonatkozó megrendelését, úgy a szénkéregre, valamint az eszközökre és tartányokra nézve is.

A jelzett határidőig beérkezett megrendelések fogantatásához szükséges szénkéreggel, tartányokkal és eszközökkel a raktárak az illető gyérítési időszak beálltáig fel fognak szereltetni, úgy hogy ezen megrendeléseket kellő időben fogantatosíthassák.

A határidőn túl beérkező megrendelések azonban csak annyiban fognak figyelembe vétetni, a mennyiben azt az idején érkezett megrendelések fogantatosítása után netalán szabad rendelkezésre maradó készletek megengedik.

(Folytatás következik.)

Élő madarak színezése. Sauermann német természettudósok tulajdonítják azt az ismeretes megfigyelést, miszerint Cayenne-borssal táplált kanárimadarak vörös színt öltenek.

A Cayenne-bors egy bizonyos vörös festékanyagot tartalmaz, mely valószínűleg a „Carotin”-nal, a sárga répa festőanyagával egyezik meg; ezen festőanyagon kívül az „erős” tulajdonság és zsiradék is befoglaltatik.

Ha ezen utóbbi két tulajdonságot a borsból alkoholban eszközölt kifőzés által eltávolítjuk, akkor a még mindig vörös színű bors a madarakra többé festő hatással nincsen.

A hatás azonban rögtön visszatér, mielőtt a kivonatolt borsot pálmaolajjal keverik. Ebből kitűnik, hogy a borsban lévő zsiradék segíti elő a festést, tehát ez hordja magában a szín átvihetőségét.

Cayenne-borssal táplált tiszta fehér tyúkok halvány vörös színt kapnak, mely azonban nedves levegőben intenzív vörösre változik.

Ilyen tyúkok már több órával megelőzőleg jelzik a közelgő esőt, szemlátomást változó tollazatukkal. — Az ilyen tyúkok tojásainak széke (sárgája) haragos vörös színű.

Az első budapesti szabadalmi és műszaki iroda (Korepesi-út 79.) jelentése szerint kísérletek vannak folyamatban más zsiradékkal oldható festékanyagok használatában. — Ezen alkalommal emlékeztünk rá, hogy tyúkokon már évtizedek előtt tétet-tek kísérletek az alkana-gyökérrel, mely zsiradékban oldható violavörös festékanyagot tartalmaz; sőt arra is volt már eset, hogy a szárnyas médiumok csontjai is vörösre változtak.

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. szeptember hó 11-én.

Római papirpénz à 20 frank	8.88 vétel 8.85 eladás
„ ezüstpénz à 20 „	8.84 „ 8.83 „
Napoleon d'or (aranypénz) . . .	8.92 „ 8.90 „
Török lira	10.20 „ 10.25 „
Arany	5.33 „ 5.38 „
Orosz papírrubel	139.— „ 140.— „

A szerkesztésért felelős:

Dr. Vajna Gábor.

Társzerkesztő:

Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt.-Márton)

Laptulajdonos: Harmath Lajos.

Kiadó: Alexi könyvnyomdája

HIRDETMÉNYEK.

Sz. 4223.—1890.

Hirdetmény.

Az Illény községben gyakorolt italmérési jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. számú igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-aihoz képest, az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül 1890. évi október hó 14-ike d. e. 9 órakor Illény községbe kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítették, figyelemztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A brassói kir. törvényszék 1860. évi szeptember hó 2-án.

Elnök úr szabadságon lévén:

Bauer, h. elnök. Csia, jegyző.
(281) 1—1

Sz. 4845.—1890.

Hirdetmény.

Közhirrő teszem, miszerint Fogarasmegye Vojla község italmérési jog arányosítása iránti ügyében az egyéni részesedési aránnak megállapítása végett f. évi október hó 20-ának délelőtti 10 óráját tűztem ki Vojla községbe tárgyalási határrnapul, melyre az összes érdekelteket azzal idézem meg, hogy kiki jogosultságának bebizonyítására szolgáló bizonyítékokat magával elhozni el ne mulasztja, s hogy kimaradásuk az elrendelt hivatalos eljárást nem fogja akadályozni.

Brassó, 1890. szeptember 2-án.
A kir. törvényszék nevében eljáró bíró:
(282) 1—1 Víz.

Sz. 4844.—1890.

Hirdetmény.

Közhirrő teszem, miszerint Fogarasmegye Paró község italmérési jog arányosítása iránti ügyében az egyéni részesedési aránnak megállapítása végett f. évi október 25-ének délelőtti 9 óráját tűztem ki Paró községbe tárgyalási határrnapul, melyre az összes érdekelteket azzal idézem meg, hogy kiki jogosultságának bebizonyítására szolgáló bizonyítékokat magával elhozni el ne mulasztja, s hogy kimaradásuk az elrendelt hivatalos eljárást nem fogja akadályozni.

Brassó, 1890. szeptember 2-án.
A kir. törvényszék nevében eljáró bíró:
(282) 1—1 Víz.

tékokat magával elhozni el ne mulasztja, s hogy kimaradásuk az elrendelt hivatalos eljárást nem fogja akadályozni.

Brassó, 1890. szeptember 2-án.
A kir. törvényszék nevében eljáró bíró:
(284) 1—1 Víz.

Sz. 4843.—1890.

Hirdetmény.

Közhirrő teszem, miszerint Besimbák község italmérési jog arányosítása iránti ügyében az egyéni részesedési aránnak megállapítása végett f. évi október hó 18-ának délelőtti 9 óráját tűztem ki Besimbák községbe tárgyalási határrnapul, melyre az összes érdekelteket azzal idézem meg, hogy kiki jogosultságának bebizonyítására szolgáló bizonyítékokat magával elhozni el ne mulasztja, s hogy kimaradásuk az elrendelt hivatalos eljárást nem fogja akadályozni.

Brassó, 1890. szeptember 2-án.
A kir. törvényszék nevében eljáró bíró:
(283) 1—1 Víz.

Sz. 243.—1890.

Árverési hirdetmény.

Alólírt kir. bir. végrehajtó ezennel közhirrő teszi, miszerint a budapesti VI. ker. kir. járásbírósnak 1890. évi 5659. számú végrehajtást elrendelő és a dicső-szentmártoni kir. járásbírósnak 1890. évi 447. számú kiküldő végzése folytán a m. kir. kincstár végrehajtó részére bonyhai gróf Bethlen Árpád végrehajtást szenvedő ellen 362 frt 77 kr o. é. tőke s járuléka iránt kielégítésképpen 1890. évi június 23-ik napján lefoglalt és 1300 frt-krara becsült ingóságokra a dicső-szentmártoni kir. járásbírósnak 1890. évi 1413. számú végzésével a további kielégítési végrehajtást elrendelte. Ennek folytán az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében hivatalból a még eddig eddig fennálló 362 frt tőke, ennek járó 6% kamatai s az eddig 62 frt 73 krban megállított költségek iránt 166.—1890. számú végrehajtási jegyzőkönyv alapján végrehajtató, foglaltatók s felülfoglaltatók javára is, a mennyiben ezek is árverési jogot nyertek volna, tekintettel az idézett t. cz. 103. §-ára, az

árverésnek Bonyha községben végrehajtást szenvedő lakásán leendő megtartására határrnapul 1890. évi szeptember hó 15-ik napjának délelőtti 10 órája kitűzetik, a mikor a bíróság lefoglalt 6 drb csészás ló legtöbbet ígérőnek, az idézett t. cz. 108. §-ában megállított feltételek mellett, készpénzért, szükség esetén a becsáron alól is, el fognak adni. Egy-szersmind felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vétel-árából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, hogy elsőbbségi igénybejelentéseiket a felhozott törvenc. 111. és 112. §§-ai értelmében az árverezés megkezdéseig alólírt kiküldött végrehajtónál vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak, különben a későbbben beadott igények a törvényes eljárást akadályozni nem fogják.

Dicső-Szt.-Márton, 1890. augusztus 10.

Boilla Zakariás,
(287) 1—1 kir. bir. végrehajtó.

Sz. 4600.—1890.

Hirdetmény.

A Korb községben gyakorolt italmérési jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. számú igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-aihoz képest, az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül 1890. október hó 16-ának délelőtti 9 órája Korb községbe kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítették, figyelemztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A brassói kir. törvényszék 1890. évi szeptember hó 2-án.

Elnök úr szabadságon lévén:

Bauer, h. elnök. Csia, jegyző.
(280) 1—1

Hirdetés.

Közhirrő tétetik, miszerint Bácsfalu, Türkös, Csernátfalú és Hosszufalu községek által Csernátfalú község központban építendő közbirgőhid építése f. évi szeptember 14-én d. u. 3 órakor Csernátfalú község irodahelyiségében tartandó árlejtésen ki fog adni.

Kikiáltási ár 6495 frt 73 kr, mely összegnek 10%-éka árlejtési óhajtok által az árlejtés megkezdése előtt bánatpénzül árlejtő biztos Sipos János községi jegyzőnek adandó át.

Ugy a terv, valamint a részletes költségvetés és föltételek Csernátfalú község irodahelyiségében érdekeltek által a rendes hivatalos órák alatt betekintheők.

Csernátfalú, 1890 szeptember 9.

A községi előljáróság:

Sipos János, Pap Márton,
(289) 1—1 jegyző, bíró.

Sz. 1478.—1890.

Hirdetmény.

A Brassó városi árvaszék, mint hagyatékátgyaló hatóság által ezennel közhirrő tétetik, miszerint elhalt Wächter Karolna hagyatéka vagyonkezelőjének kérésére, az ezen hagyatékhoz tartozó értéktárgyak, arany, ezüst és ékszerek 1890. évi szeptember hó 15-én, esetleg a következő napokon délelőtti 9—12, délután 3—6 óráig a helybeli árvaszék hivatali helyiségeiben (Nagy-utca 518. sz., régi) önkéntes nyilvános árverezés útján a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett el fognak adni.

Brassó, 1890. szeptember hó 3-án.

A városi árvaszék.

A polgármester helyett:

Schnell A., Hmidi,
tanácsos. aljegyző.
(279) 1—3

Egy gyógyszerész-segéd oklevél nélkül,

ki a három országos nyelvet bírja, valamint egy gyakorló orvos, folyó évi október 1-én kellemes állomást találnak alólírott gyógyszerész-tárában.

Ajánlatok szóval vagy írásban intézendők
(285) 1—3

Kelemen Ferencz

a „Fehér templom”-hoz címzett gyógyszerész-tárában Brassóban (Erdély)

BIZTOS KERESÉT

egy minden körben könnyen elhelyezhető cikk forgalomba hozatala által. Hivatalnokoknak, kereskedőknek és iparosoknak jelentékeny mellékkeresetet kínál.

Ajánlatok „C. M.” jegy alatt Goldberger A. V. hirdetési irodájához Budapestre, Váci-utca 9. szám alá címezendők.

(278) 1—5

HIRDETÉSEK

felvételnek

a kiadó-hivatalban.

ZONGORÁK

javítására s zongorahangolások

legjobb teljesítésére ajánlkozik

STROBEL JÁNOS,

(274) 2—2

Brassóban, Árvaház-utca 19. sz. a.

Regaleváltság kötvény birtokosait

ezennel tisztelettel értesítem, hogy

1. A regaleváltság kötvényeit,
2. Az ezekre szóló utalványokat,
3. A még nem utalványozott, de a magas miniszterium által helyben hagyott egyeségeket a legjobb ár mellett megveszem, vagy azokra mérsékelt kamat mellett a legmagasabb előleget adom.

Vidéki takarékpénztári részvényeket,

Bankrészvényeket, állampapírokat, sorsjegyeket, részvényeket, betétjegyeket, zálogjegyeket a legmagasabb árak mellett veszek és legutányosabban eladok. Kívánságra teljes titoktartás mellett e papírokra mérsékelt kamat mellett legmagasabb pénzelőleg is nyerhető.

Keresek

tisztességes — bármily rangu vagy rendű egyéneket — kik sorsjegyeknek részletfizetés mellett való eladásával foglalkozni óhajtanak.

LEGMAGASABB JUTALÉK és
FIX FIZETÉS biztosittatik.

Pénzbetétek

kamatoztatása!

Alulírott bankház elfogad
PÉNZBETÉTEKET,
melyek után

5% kamatot fizet.

A betétek elő eges felmondás nélkül bármikor visszafizettetnek.

Sütőde-átvétel.

Elhalt anyósom Kírr Julia tisztelt vevőinek ezennel szíves tudomására hozom, hogy annak legjobb hírnevű péküzletét a Felső-utczában 13. sz. a. (uj) átvettem.

Az üzlet elismert vezetés mellett folytattatik s ígérem mindig a legjobb készítményt szolgáltatni, valamint a leg-zorosabb soliditást megőrizni üzletemben.

A tisztelt vevőket szívélyesen kérem föl, szükségletüket továbbra is teljes megnyugvással tőlem beszerezni.

Mély tisztelettel

Kírr Lujza.

(272) 3—3

LÖRY J. BANKHÁZA,

(258) 9—10

Budapest, Hatvani-utca 17. szám.

Alapított 1876-ban.

Alapított 1876-ban.